

Om gennemførelse af konventionen

Art. 45—64. Deltagerne i konflikten skal forpligte sig til at sørge for, at de i konventionen indeholdte bestemmelser overholdes, og at i uforudsete tilfælde konventionens almindelige principper respekteres.

Alle repressalier mod syge og sårede, sanitetspersonel samt sanitetsbygninger m. m. er forbudt.

Forpligtelse til ved national lovgivning at fastsætte straffe for de grove overtrædelser af konventionens bestemmelser, der nævnes i artikel 50, det vil sige overlagt mord, tortur eller umenneskelig behandling, heri indbefattet biologiske eksperimenter, forsætligt forårsagede store lidelser eller alvorlig skade på legeme og sundhed, ødelæggelse eller beslaglæggelse af ejendom, der ikke retfærdiggøres ved militær nødvendighed, og som udføres i stor målestok og på ulovlig og vilkårlig måde.

Forpligtelse til at fastsætte passende straffesanktioner for personer, der gør sig skyldig i disse overtrædelser, og pligt til at eftersøge og dømme sådanne personer ved egne eller en anden deltagers domstole.

Benyttelsen af Genèvekorset (rødt kors) eller ethvert tegn eller betegnelse, der er en efterligning heraf, til officiel, privat eller handelsmæssig brug, forbydes.

For tidligere i god tro værende forbrugere fastsættes en overgangstid på 3 år.

Det engelske sprog er, for første gang, sidestillet med det franske som officielt sprog, ligesom der på den schweiziske regerings foranstaltning vil blive udarbejdet officielle oversættelser af konventionen til spansk og russisk.

Bilag I.

Om sanitære beskyttelseszoner og lokaliteter.

Art. 1—13. Organisationen og beskyttelsen m. m. af sådanne zoner og lokaliteter er fastlagt i enkeltheder.

Bilag II.

Giver en model for de identitetskort,

som ifølge konventionens art. 40 skal bæres af alt sanitært personel, alle feltpræster m. m.

455 Forelagte lovforslag m. m.

De vigtigste bestemmelser i den nye Genèvekonvention skønnes at være følgende:

at der fastsættes humanitær behandling af alle personer, som ikke mere deltager i fjendtlighederne (art. 2 og 3),

at konventionsbestemmelserne ikke kan sættes ud af kraft ved særlig overenskomst, hvis en af magterne i konflikten, f. eks. under besættelse, er indskrænket i sin forhandlingsfrihed (art. 10),

at den organiserede modstandsbevægelse er blevet anerkendt (art. 13),

at der allerede i fredstid kan oprettes sanitære beskyttelseszoner for at beskytte syge og sårede, gamle, kvinder og børn mod krigens virkninger (art. 23),

at tilfangetagne læger og feltpræster m. m. ikke er krigsfanger, men nyder godt af krigsfangekonventionens bestemmelser (art. 28),

at den rekvisitionsret, der ifølge krigens love og sædvaner tilkommer de krigsførende, kun må udøves, når påtrængende nødvendighed kræver det, og der først er draget omsorg for de sårede og syge. (art. 34),

at transporter af syge og sårede og sanitetspersonel beskyttes ligesom luftfartøjer til transport af syge og sårede og sanitetspersonel (art. 35 og 36),

at der fastsættes nøjagtige regler for brugen af Røde Kors (Genèvekorset), hvorved den beskyttelse, dette mærke kan yde, må anses for forøget (art. 38—44 og 53),

at der pålægges pligt til eftersøgning og straf af personer, der groft overtræder konventionens bestemmelser, og at disse grove overtrædelser defineres (art. 49—52 og 54).

Den nye Genèvekonvention til forbedring af såredes og syges vilkår i de væbnede styrker i felten skønnes på en række punkter at være såvel en nyttig udvidelse som i det hele en væsentlig forbedring af Genèvekonventionen af 1929, og da den nye konvention i alt væsentlig skønnedes at tilfredsstille de ønsker og krav, den danske delegation efter de givne instruktioner fremsatte på konferencen, underskrev den danske delegation ifølge given bemyndigelse den 12. august 1949 konventionen,